

לפני 25 שנה

הובאו גילוייו של קצין ירדני על הקשר בין הנסדך העיראקי עבד אל-אללה וישראל, בימי מלחמת העצמאות, תחת הכותרת. האמיר בנד בסלסט'ן. בשער הגליון: כוכבת השנה, בריזט ברדו.

ליון. העולם הזה, שראדאר השבוע לפני 25 שנה בדיוק, סקר לנו בכל ראש-השנה את מאזן סירטי תשורה (הסרט המזבז תשורה, ו הרע תשורה). בשער הגליון הופיעה, כוכבת השנה בריזט רשימה של יואל בראנר, אחד מגיבורי הראמה הטרואגית של זן הובשל להציל את יהודי הנגריה בשנות השואה, אל תחפו על זן מלחמה, עסקה בזיכרונות של מרערי-מלחמה גרמניים ירדן בגרמניה המערבית. יאשון בסדרת התחקירים של העולם הזה בעניין המשבר זן ראדאר תחת הכותרת, סוסה של הקמנה. במדור המרחב

לאטו שרון הראשון * הלאום: יהודי-ערבי *

יים כוהן ופגישתו השניה עם המרגלת האגן

העולם הזה 1094. תאריך: 17.9.1958

יהודי רשאי לעלות, אך שהוסיף שתי הסתייגויות: פרט לפרשע או לחולה במחלה המסכנת את בריאות הציבור. כתב מנוח: בשעתו התקוממתי... נגד ההסתייגויות, משום שהן שמות לאל את החוק עצמו. יהודי, אף אם חטא. יהודי הוא. אין פרשע שאי-אפשר להביאו על עונשו כאן, בבית, ואין מחלה שאי-אפשר לכבדה ולהקנות את הסכנה שבה... ולעניין יואנוביצ'י: לאן ילך, אם שום ארץ אינה רוצה לקבלו ליום כל הטרגדיה היהודית.

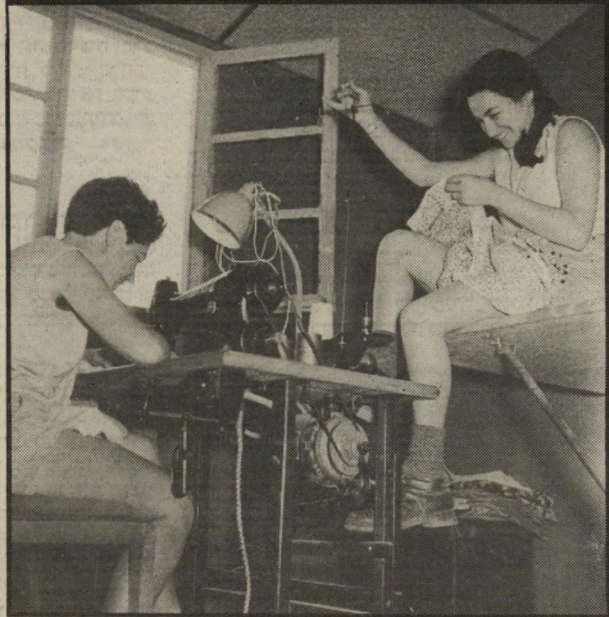
חזכר

את פרישתו של שגריר ישראל בארצות-הברית ראש ממשלת ישראל באום אבא אבן זהו מרדו תצפית כבר לפני שישה שבועות. ומסר על התוכנית להעמיד את אבן באחד המקומות הראשונים כרשימת מפא"י בבחירות לבסת. השבוע מסר גם היומן האמריקאי רבת-התפוצה ניו-יורק הארלד טריביון ידיעה זו כעמודו הראשון, בהסיפו כי מועמדי-ישים אחרים כרשימת

העם

דות מזהירה

קראת עונת-החגים עולה במדינה מדי שנה של שני מוסדות: הרת והקיבוץ. הרת רת בעונה זו זיכרונות-ילדות גם בליכס של רים, הממהרים לרכוש מקום יכנסת, שלא ראו את תוכו מאז יוס-הכיפור. ו אילו הקיבוץ מושך בעונה זו המונים. הנזכרים לפתע שיש להם בנים, בני-דודים ים באחד המשקים, ומודרזים לשמח מגות זו כביקור לא צפוי. מים האחרונים של תשי"ח לא עלו רק שתי יים — הן גם התנגשו ראש אל ראש. מגות: רצונו של הראשון-לציון יצחק רחמים ו(י) לבקר במישיקי הקיבוץ-המאוחד, במ המחלט של מנהיגי-הקיבוץ להרשות י זה.

הקומונה הישנה שאבד עליה הכלח

כמיסגרת התחקיר על המשבר בקיבוץ הובאו צילומים אלה עם הכיתוב הבא: בראשית היתה קומונה א, כפי שהיא נראית כאן, בקיבוץ להב. לכל חבר היה תא משלו במחסן הבגדים הכללי של הקיבוץ. שבו היה מוצא מדי יום שישי שתי מערכות בגדים: לעבודה ולשבת. חולצה שהיה לובש בשבוע אחד חבר פלוני, עברה בשבוע שאחריו לשימושיו של חבר אלמוני.

שר הפנים נגד ג'וזף חיים יואנוביצ'י, סוחר-הגרוטאות היהודי, אשר ממשלת צרפת דורשת את הסגרתו. צו זה נשאר בתוקפו גם אחרי שיואנוביצ'י העשיר לא מצא שום ארץ שהיתה מוכנה לקלטו. גירושו היה, למעשה, הסגרה — פעולה מדינית, שכל מטרתה היתה לפייס את ממשלת צרפת.

מחרשתו, עשה אונזן כאפרכסת! כתב פעם כלל כצנלטון, במאמר שהיה מוקדש לפולמוס עם מנוח. כי יהושע מנוח הקרה, איש העליה השנייה, חבר רגניה א', הנמנה עם צדיקי מפא"י ששררו מימי קדם, ממעט מאוד בכתביה. אולם סאשר הוא נוטל את העט לידי, הוא שוחה כמעט תמיד נגד הורם.

קוקש סוחר-הגרוטאות היהודי-צרפתי ג'וזף חיים יואנוביצ'י ר ממשלת צרפת דרשה את הסגרתו.

היצאנית האמיתית. מנוח לא נשאר בלי מענה. לא חלפו 24 שעות ובמרד-המיכתבים של דבר כבר הופיעה התשובה. מאחר שהזמן היה כה קצר, נראה שהתשובה באה מצד מקורבי המערכת. אמר המיכתב, בחתימת יצחק תרגי: דבר זה עלול להתפרש כמנוחה ליהודים בכל מקום: פשעו ועברו על החוק — ישראל תשמש מיקלט בטוח בבני-לכם! (י)

כל יהודי — כמעט. כפתחת מיכתבו ציטט מנוח את חוק השבות, האומר כי כול ואיני יכול לשמוע את מה שאתה צועק. ח"כ תרות יוסף שושמן: אנחנו רגילים במדינה זו שתמיד אומרים ככל עניין: סמוך עליי, סמוך עליי, העניין ייסודר. תנה בעניין כסמים חידון התנ"ך אומר: אני סמכתי עליו.

השבוע יצא מנוח שוב מאחורי מחרשתו, כתב מיכתב למערכת דבר. העילה: צו הגירוש של

(*) דוגמה בת-זמננו, הוא סיפור עלילותיו של הח"כ לשעבר שמואל פלאטר-שרון.

כ ימות השבוע) לבורד את צאן-מרעיתם מכל פעם זרה, על-ידי החרתם אישיים ורים, זונים ורים ועל-ידי אמצעי-דוד אחרים. אין שאיפה מגוחכת יותר ב-1958 — כאשר המשקים מתגייסים בהמוניהם לצדל גשים בו עם בני כל הארץ, וכאשר הרחוחות רשות חודרות גם לפינה הנרחת ביותר ומנוה הקיבוצית. אולם שאיפה זו אינה רק רתיסיכויים. בהיותה מבוססת על תפיסה ולפת, היא הרת סכנות לקיבוץ עצמו.

דיעות

אחורי המחרשה

בכל פעם שיהושע מנוח יוצא מאחורי אבניו של שר-המישפטים הדתי-ליברלי גמשתל הליכוד, משה ניסים.